

Szolnok, 1902. március 9.-Szolnok, 1967. december 6.

Szülei 3 kat. hold földön gazdálkodtak, 1925-ben földjüket is el kellett adniuk. Négy polgárit és a felső kereskedelmi iskola két osztályát végezte el (1919–1920). A család súlyos megélhetési gondjai miatt tanulmányait megszakította, és 1921-ben órabéres munkásként állást vállalt a Magyar Államvasutak Szolnoki járműjavító Üzeme szertárfőnökségén. 1926-tól szertárnok. 1942-ben letett tisztviselői képesítővizsgáját követően átminősítették, s 1943-ban átkerült a MÁV tisztviselői állományába. 1934-ben belépett a Független Kisgazdapártba, de 1938-ban – a közalkalmazottak politikai pártokban való részvételét tiltó kormányrendelet következtében – kilépett a pártból. A front átvonulása után szertárfőnök, majd szertárfőnök-helyettes Szolnokon. 1945 elején újra csatlakozott a kisgazdapárthoz. 1947. augusztus 31-én a Jász-Nagykun-Szolnok megyei választókerületben országgyűlési képviselővé választották. 1948-1949-ben szolnoki városi pártelnök és megyei szervező. 1949. január-februárban a párt tagságát felülvizsgáló megyei tisztogatóbizottság tagja. 1947-ben bekerült a szolnoki törvényhatósági bizottságba is. 1949-ben visszatért korábbi munkahelyére, a vasúthoz, ahonnan 1966-ban ment nyugdíjba. Tagja volt a vasutasok szakszervezetének.